

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne meddele, at det forholder sig sådan, at der har indsnegget sig en fejl i betænkningssafgivelsen, for Venstre undlader at stemme.

Når vi har været lidt rådvilde i den sag, så skyldes det jo bl.a., at trafikministeren ikke som aftalt har forhandlet sagen med os rettidigt, men det har trafikministeren rådet bod på, og det skal så ikke komme ham til skade.

Derfor undlader vi at stemme, og vi vil heller ikke risikere, at det forholder sig sådan, at udbudet ikke kan ske her det næste år.

Arne Melchior (CD):

Jeg skal for en ordens skyld oplyse, at CD lægger sig om ikke i slipstrømmen så i hjulsporet efter Venstre og hr. Heiselberg og ved tredjebehandlingen altså undlader at stemme til dette forslag; gul lampe fra CD.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 120: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Præcisering af anciennitetsprincippet). Af socialministeren (Henrik Dam Kristensen). (Fremsat 29/11 2000. Første behandling 10/1 2001. Betænkning 25/1 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning**Anden næstformand (Henning Grove):**

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 130: Forslag til lov om ændring af kriminallov for Grønland. (Krænkelse af statens internationale forpligtelser samt adgang til og vilkår for færdsel i visse dele af Grønland).

Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 6/12 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Hans-Pavia Rosing (S):**

Jeg vil i dag nøjes med at give ministeren ret i, at Danmark og ligeledes Grønland er forpligtet til at iværksætte og gennemføre beslutninger, der er truffet af FN's Sikkerhedsråd.

Dette forslag, lovforslag nr. L 130, drejer sig om færdsel i visse dele af Grønland, og her tænkes jo nok primært på færdsel på indlandsisen. Det er jo ikke alle og enhver, der kommer op på indlandsisen, medmindre man tænker på Sirius 2000, kronprinsen og andre mennesker, som har lyst til at prøve den tur.

Det, der giver mig lidt betænkeligheder ved forslaget, er den bemyndigelse, som forslaget giver justitsministeren. Det sætter tanker i gang hos mig, om der egentlig ikke er behov for at lave en særskilt lov om dette spørgsmål i stedet for bare at lave en paragraf i den eksisterende kriminallov. Dette spørgsmål vil jeg tage op i udvalget efter førstebehandlingen.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at jeg er sikker på, at vi kan finde en form for udmøntning

gen af dette forslag i tæt samarbejde mellem ministeren og det grønlandske hjemmestyre. Men der vil komme nogle spørgsmål frem i udvalget omkring betimeligheden af at lave en særskilt lov.

Ellen Kristensen (V):

Omkring behandlingen af forslag til lov om ændring af kriminallov for Grønland er jeg også her meget enig med hr. Hans-Pavia Rosing i, at man måske burde lave en særskilt lov, hvad straffen og de retspolitiske og retssikkerhedsmæssige områder angår, for jeg mener, at det er en rimelig bred og ubestemt adgang for justitsministeren, hvad det angår.

For det andet er der hovedreglen i § 132 om, at der kan straffes for færdsel i visse dele af Grønland. Som eksemplificering nævnes herefter indlandsisen, Nationalparken og forsvarsområderne.

Derudover vil jeg gerne bede justitsministeren om at fremlægge det lovudkast fra Politimesteren i Grønland, som er baggrunden for ønsket om i stedet for at fremskaffe lovhjælp til fremsætte disse regler ved bekendtgørelse, og det håber jeg vi kan få til udvalgsbehandlingen.

Desuden vil jeg høre, om det er muligt at få fremlagt de høringssvar, der er fremkommet i sagen, herunder behandlingen i Grønlands Landsting. Jeg mener, at vi har set det gang på gang, at hvad angår sager om Grønland, mangler vi høringssvarene, specielt behandlingen i Grønlands Landsting. Hermed vil jeg opfordre justitsministeren til at fremlægge disse høringssvar til udvalgsbehandling.

Pia Christmas-Møller (KF):

Da vor ordfører, hr. Per Stig Møller, er forhindret i at give møde, skal jeg i hans sted sige følgende:

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig forslaget til ændring af kriminalloven for Grønland.

Den første ændring går ud på at ajourføre den grønlandske kriminallov, så den svarer til den danske, hvad angår overtrædelse af FN-bestemmelser, som vi har tilsluttet os. Og selv om Politimesteren i Grønland ikke mener, at den slags lovovertrædelser vil finde sted i Grønland, så er det dog rigtigt at sørge for, at hele riget har den samme vilje til at følge de internationale aftaler, vi tilslutter os.

Den anden ændring vil til gengæld få praktisk betydning. Den går ud på at regulere rejseaktivi-

teterne på indlandsisen, hvor Politimesteren i Grønland i dag står uden tilstrækkelig myndighed til at forhindre misbrug af indlandsisen på en måde, som derefter kan udløse store og dyre redningsekspeditioner.

Det er klart, at i takt med, at Grønland får mere turisme og flere oplevelsesturister, må der skabes rimelige spilleregler for disse ting. At det sker igennem en bemyndigelse accepterer vi ud fra de overvejelser, som Justitsministeriet har fremlagt i et høringssvar, og som vi til slut ønsker optrykt i betænkningen. Skulle bestemmelsen indføres i en særlov, ville den kun komme til at bestå i en bemyndigelse, og så er det mere smidigt at gøre det på den foreslåede måde.

Vi har bemærket os, at Landsstyret enstemmigt har tiltrådt begge lovforslagets elementer, og vi gør hermed det samme.

Anne Baastrup (SF):

SF's folketingsgruppe har grundlæggende en positiv indstilling til det her lovforslag, men set i lyset af ordførerne fra såvel Socialdemokratiet som Venstre bliver vi jo nødt til at tage de indvendinger, der dér er kommet, ganske alvorligt.

Vi vil på den baggrund gå ind i udvalgsarbejdet med en positiv indfaldsvinkel, men naturligvis være meget opmærksomme på, hvorvidt bemyndigelsesbestemmelsen er for bred, hvorvidt Landsstyret i tilstrækkeligt omfang har været nede i detaljerne, således at den godkendelse, Landsstyret har givet, rent faktisk også står til troende, når vi får aftalt det fulde omfang af den her bemyndigelse.

Så kort: SF støtter principielt, men vi bliver nødt til at have helt sikkerhed for, at det også er en ændring af lovgivningen, som er i overensstemmelse med det grønlandske hjemmestyres interesser.

Egil Møller (DF):

Dansk Folkeparti finder det naturligt, at Grønland er omfattet af samme lovbestemmelser, som gælder for Danmark og Færøerne i forhold til de forpligtelser, vi har som medlem af FN.

Det andet element i lovforslaget kan vi i Dansk Folkeparti ligeledes tilslutte os. Her er der tale om nærmere angivne regler om adgang til og vilkår for færdsel i visse dele af Grønland. Her foretages en tilsvarende regulering af færdslen i visse dele af Grønland, herunder på indlandsisen, i Nationalparken i Nordøstgrønland samt til og fra forsvarsområderne.

Som tidligere nævnt kan Dansk Folkeparti tilslutte sig lovforslaget, men jeg vil afslutningsvis stille et spørgsmål til justitsministeren, nemlig om ministeren har overvejet, om vedtagelsen af dette lovforslag får indflydelse på en eventuel ny aftale mellem USA og Danmark om benyttelse af yderligere arealer på Grønland.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget, som jo først og fremmest er en illustration af, at Grønland i høj grad er en del af den moderne verden og en del af det internationale samarbejde.

Vi var ikke klar over, at der var betænkeligheder ved det, men det vil vi meget gerne være med til at diskutere i udvalget, så derfor vil vi naturligvis give forslaget den fornødne tid og grundighed under udvalgsbehandlingen.

En bred støtte fra Det Radikale Venstre.

Keld Albrechtsen (EL):

I Enhedslisten har vi den holdning, at hvis man i Grønland ønsker en lovgivning af den karakter, som foreslås her, så kan vi naturligvis ikke modsætte os det, for det er jo simpelt hen grønlandske forhold, det vedrører.

Men jeg må da sige, at jeg synes, der er mystiske omstændigheder omkring regeringens fremsættelse af det her. Bl.a. er det mærkeligt, og det vil jeg gerne spørge ministeren om, at forslaget er fremkommet på et tidspunkt, hvor man ikke i bemærkningerne er i stand til at redegøre for hjemmestyrets holdning til forslaget. Der står bare, at det er sendt til høring hos Grønlands hjemmestyre.

Jeg synes ikke, det er tilfredsstillende, at regeringen fremsætter et forslag, før man har afklaret, hvorvidt det er et grønlandsk ønske at få gennemført lovgivningen. Det synes jeg er en fremgangsmåde, som jeg godt vil bede ministeren om at forsikre os om ikke skal være fremgangsmåden fremover, men at man først fremsætter et sådant lovforslag, når man kan forklare Folketinget, at man er blevet enig med det grønlandske hjemmestyre.

Det er jo en meget følsom sag at skulle give en bemyndigelse til en dansk minister til at regulere adgangen omkring forsvarsområderne, og det kan jeg så sandelig godt forstå, hvis man sætter spørgsmålstejn ved i Grønland, ikke mindst fordi der foregår forhandlinger mellem USA og Grønland omkring disse arealer, om adgangen til og fra dem, om anvendelsen af lufthavne og det ene og det andet.

Jeg synes sådan set, at det kunne være meget klogt, at vi fik en nærmere diskussion i udvalget af omfanget af den her bemyndigelse, og i hvilket omfang det egentlig er et grønlandsk ønske, at det skal være en dansk justitsminister, der skal regulere de her forhold. Jeg synes i og for sig, at det ville være mere hensigtsmæssigt, at det var det grønlandske hjemmestyre, der regulerede de her forhold.

Så jeg må sige på baggrund og også af de to ordførerindlæg, vi har hørt fra Venstre og Socialdemokratiet, at vi i Enhedslisten da er blevet mere og mere skeptiske over for, om det her forslag overhovedet er udformet på den rigtige måde. Og derfor må jeg sige, at jeg kan slet ikke sige i dag, hvordan Enhedslistens holdning til det her forslag vil være, når det vender tilbage fra udvalgsarbejdet. Det må bero på en drøftelse med Grønlands regering og Landsting.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

For at hr. Albrechtsens udtalelser ikke skal føre til, at debatten fortsætter på et forkert grundlag, føler jeg trang til nu at gå ind i behandlingen af lovforslaget.

Jeg ved godt, at de høringssvar, som flere har efterlyst, blev oversendt til Folketinget på et tidspunkt, hvor Folketinget havde meget travlt, nemlig den 7. december.

Der er altså oversendt en meget, meget udførligt oversigt over samtlige høringssvar, der er afgivet til lovforslaget, både med en høringsoversigt, som er kommenteret, og så en gennemgang af samtlige høringssvar, der er kommet, herunder også fra det grønlandske hjemmestyre, fra Landstinget med oversættelse af betænkning afgivet af Landstingets Lovudvalg og med det notat, som er lavet af Lovudvalgets tekniske medarbejder fra Landstingets udvalg.

Da jeg har forstået, at hr. Keld Albrechtsen ikke har haft lejlighed til at gøre sig bekendt med disse notater, som er oversendt den 7. december, skal jeg her sige, at lovforslaget nyder enig indstilling til vedtagelse fra et samlet Landsting i Grønland.

(Kort bemærkning).

Hans-Pavia Rosing (S):

Nu har ministeren redegjort for, at vi har fået høringssvarene, og jeg har også kigget på det materiale, jeg havde, men det er klart, at vi jo får mange papirer.

Men to ting til hr. Keld Albrechtsen: Der er to elementer i det, som giver mig anledning til nogle betænkeligheder.

Jeg betragter det lidt som en forretningssag, der er blevet kørt af de forskellige høringsinstanser, Landstinget og Politimesteren osv., men det, der foruroliger mig lidt, er den bemyndigelsesgrad, som ministeren gives ifølge lovforslaget. Det er derfor, jeg taler om, at man måske skulle tænke på at lave en særskilt lov omkring de her spørgsmål. Det tror jeg egentlig er mest fornuftigt.

Nu ved vi, at der er en Retsvæsenkommission, der arbejder på højtryk, og på et eller andet tidspunkt skal vi overveje og forhandle en overtagelse af retsvæsenet i Grønland, men det er under Danmark, og derfor kommer det frem her i Folketinget.

Det andet aspekt er så forsvarsaftalen, som også er nævnt i lovforslagets bemærkninger, også i lovforslaget i sig selv. Der er ikke nogen forhandling mellem USA og Grønland, selv om formanden for Landsstyret og præsidenten for USA skriver til hinanden. Der er ikke nogen forhandlinger i gang på nuværende tidspunkt. Vi håber jo, at de kommer i gang på et eller andet tidspunkt med Grønlands medvirken.

Men der er også det aspekt omkring forsvarsaftalen af 1951 i det her lovforslag, som gør, at jeg mener, det er vigtigt at tage en grundig debat om det i udvalget og tage det op, måske som et særskilt lovforslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg skal sandelig beklage, hvis der er nogle papirer i sagen, som har forbigået min opmærksomhed. Det er naturligvis for dårligt, og dem vil jeg selvfølgelig sætte mig ind i.

Men det ændrer jo ikke på det problem, at der er kommet klare tilkendegivelser fra ordførere her fra talerstolen om, at der faktisk er en uafklaret drøftelse i forhold til regeringen og Landstinget i Grønland. Og jeg kan bare gentage, at så længe den sag ikke er afklaret og vi kan være sikre på, at Grønland faktisk er tryk ved det, som bliver vedtaget, må Enhedslisten forbeholde sig sin stilling.

(Kort bemærkning)

Ellen Kristensen (V):

Nu har vi ladet os forstå af justitsministeren, at høringsvarene er kommet. Jeg mener dog stadig væk, at det er utrolig vigtigt i forbindelse

med behandling af et lovforslag, at disse også bliver sendt ud. Indtil videre har jeg tjekket samtlig post, og jeg har til dags dato endnu ikke modtaget de hørings svar. Og det mener jeg kun vil være på sin plads at samtlige medlemmer af Udvalg vedrørende Grønlandslove modtager høringsvarene.

Derudover vil jeg sige, at jeg dog ikke taler på vegne af Landstinget eller landsstyret for den sags skyld, ikke Grønlands hjemmestyre, men jeg mener dog alligevel, at det er utrolig vigtigt, at vi også her giver plads til de betænkeligheder, der kan være, selv om vi repræsenterer Grønland.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu vil jeg spare justitsministeren, der jo er en ældre mand, for at komme helt op i Folketingsalen og bare gøre opmærksom på, at høringsvarene står jeg med her i hånden. De er omdelt i Grønlandsudvalget som bilag 1 til L 130 den 7. december år 2000.

Tove Videbæk (KRF):

Vedrørende udformningen af L 130 er der blevet luftet lidt betænkeligheder.

Hr. Hans-Pavia Rosing og fru Ellen Kristensen er fremkommet med nogle betænkeligheder vedrørende den bemyndigelse, der gives til justitsministeren, og det mener jeg at vi her i Folketinget bør tage seriøst. Og jeg er enig med fru Ellen Kristensen i, at det kunne være gavnligt for os i Folketinget at se det oprindelige forslag til loven, som kom fra Grønland.

Det er naturligvis vigtigt, at vi i hele Danmark, både i nord og i syd, følger FN's retningslinjer, som vi er forpligtet til ifølge vort medlemskab af FN, og Kristeligt Folkeparti vil da også gå positivt ind i udvalgsarbejdet omkring dette lovforslag.

Men vi mener, at vi under udvalgsarbejdet seriøst og med fuld respekt for holdningerne i Grønland i udvalget må behandle de forslag og betænkeligheder, som er fremkommet via vore to folketingsmedlemmer fra Grønland.

Tom Behnke (FRI):

Forslaget indeholder to elementer, som det er blevet nævnt. Det ene element, nemlig at de beslutninger, der bliver truffet i FN og FN's Sikkerhedsråd, og som er blevet tiltrådt af Danmark, også gælder i Grønland, således at de gælder i

hele det danske rige. Det kan vi naturligvis ikke have nogen indvendinger imod.

Det andet element er så et spørgsmål om regulering af færdslen i visse dele af Grønland, og det er jo så specielt, som der står, af hensyn til at forebygge, at der skal opstå situationer, hvor man er nødt til at gennemføre redningsaktioner, og i det omfang man så alligevel bliver nødt til det, at man da kan gøre det på den mest hensigtsmæssige måde, således at vi i størst muligt omfang får reddet eventuelle liv, der skulle være i fare. Det kan vi naturligvis heller ikke have noget imod.

Vi kan slet ikke have noget imod forslaget, når det viser sig, at forslaget her, begge bestemmelserne, er tiltrådt af et enigt Landsting. Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at når man i Grønland selv ønsker tingene gennemført, så skal vi i hvert fald ikke stille os hindrende i vejen for det.

Men det er også relevant at lytte til de grønlandske repræsentanter her i Folketinget, og når de grønlandske repræsentanter har bekymringer i forhold til forslaget her, så er det væsentligt, at vi får lyttet til dem, at vi får bekymringerne af vejen, inden vi når frem til anden og tredje behandling af lovforslaget.

Vi har i Frihed 2000 ikke noget ønske om at forcere processen her og haste forslaget igennem udvalget, men mener, at forslaget skal tage den tid, det skal tage, og vil så i sidste ende stemme for lovforslaget.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for modtagelsen af lovforslag nr. L 130 og sige, at jeg da skal beklage, at der er ordførere, der enten ikke har været opmærksom på eller har haft mulighed for at gøre sig bekendt med oversendelsen af høringsnotatet og hørings svarene, som er indhentet på lovudkastet, inden det blev fremsat for Folketinget.

Jeg skal sige til både hr. Hans-Pavia Rosing og til fru Ellen Kristensen, at lovforslaget her har været meget tæt drøftet med de grønlandske hjemmestyremyndigheder, og som sagt ligger der en betænkning fra det grønlandske Landstings Lovudvalg og fra det grønlandske hjemmestyrers direktør, der her angiver, at det er et enigt Landsting, der støtter lovforslaget.

Jeg kan også sige, at foruden det, at det grønlandske hjemmestyre har tilsluttet sig lovforslaget, så har landsdommeren i Grønland ikke haft bemærkninger til lovforslaget. Politimesteren i Grønland, Dansk Polarcenter har ikke bemærk-

ninger til de foreslåede regler om krænkelser af statens internationale forpligtelser.

Politimesteren i Grønland og Dansk Polarcenter kan tilslutte sig, at der skabes en hjemmel i kriminalloven til at fastsætte regler om adgang til og vilkår for færdsel i visse dele af Grønland. De kan endvidere tilslutte sig, at lovforslaget og bemærkninger formuleres så bredt, at der i bekendtgørelsen vil være mulighed for at foretage en hensigtsmæssig præcis afgrænsning af den påtænkte regulering.

Deres øvrige bemærkninger knytter sig til det nærmere indhold af de regler, der skal udstedes i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse.

Hr. Hans-Pavia Rosing kan med rette spørge – og jeg mener det er helt relevant – om man ikke kunne lave en selvstændig lov, der regulerer færdslen på den grønlandske indlandsis og også de områder i Nord- og Østgrønland, der her bliver regulering for efter bekendtgørelse.

Det er jo rigtigt, som det også er angivet i lovforslagets bemærkninger, at Politimesteren i Grønland efter drøftelser med Justitsministeriet og efter samarbejde med Dansk Polarcenter og med Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet har udarbejdet et egentligt lovudkast til at regulere de forhold, men at vi efter nærmere overvejelse i Justitsministeriet fandt, at en så detaljeret lovregulering af den karakter, som lovudkastet havde efter de lovtekniske regler, vi følger i Danmark, bedst lod sig regulere ved at have en bemyndigelsesbestemmelse og så gennem bekendtgørelse.

Det udelukker naturligvis ikke, at man sagtens kan tage det op som en seriøs drøftelse, og jeg stiller mig naturligvis gerne til rådighed for at drøfte det med vores Udvalg vedrørende Grønlandslove her i Folketinget i den efterfølgende udvalgsbehandling.

Fru Ellen Kristensen spurgte, om udvalget ville kunne få adgang til at gøre sig bekendt med det lovudkast, som er udarbejdet af Politimesteren i Grønland. Det vil udvalget naturligvis kunne, og det vil vi straks herefter førstebehandlingens også oversende til udvalget.

Hr. Keld Albrechtsen var betænkelig. Jeg kan love hr. Keld Albrechtsen, at de betæneligheder, som Enhedslisten måtte have, bidrager jeg naturligvis til at få afdækket nærmere under udvalgsbehandlingen.

Jeg skal sige til hr. Egil Møller fra Dansk Folkeparti, som stillede et præcist spørgsmål, som knytter sig til aftalen mellem Danmark og

USA vedrørende territoriale spørgsmål for USA og Danmark i Grønland, som jo er reguleret ved overenskomst af 27. april 1951, som også er gengivet i lovforslagets bemærkninger på side 4, at der altså også er taget højde for, at hvis der måtte ske ændringer i det aftalegrundlag, som ligger tilbage fra 1951, så vil det også kunne blive opfanget af den fremsatte lov.

Men med disse ord og med den i øvrigt positive tilkendegivelse, der er kommet fra partierne, ser jeg frem til en konstruktiv udvalgsbehandling af forslaget.

Jeg har ikke noget ønske om, hvis det skulle foreligge, at det her lovforslag på nogen måde skal hastes igennem Folketinget. Alle skal være trygge. Det drejer sig i øvrigt for ministre om at gøre Folketingets medlemmer så trygge som overhovedet muligt, sådan at når man stemmer om forslagene, så ved man præcis, hvad man stemmer om. Og det vil jeg gerne bidrage til.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget vedrørende Grønlandslove. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om international fuldbyrdelse af straf m.v., lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om udlevering af lovovertrædere samt forskellige andre love. (Gennemførelse af EU-rammeafgørelse om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, 1. tillægsprotokol til den europæiske konvention om overførelse af domfældte og FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger samt ændringer som følge af afskaffelsen af hæftestrafpen m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 6/12 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

På den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne kan jeg anbefale dette lovforslag til vedtagelse.

Der er jo tale om noget, der minder om et bunkebryllup, der er syv lovændringer, og der er afgivelse af samtykke til to konventioner. Den første drejer sig om falskmøntneri, der har vi en konvention fra 1929 til bekæmpelse af falskmøntneri. Så er der efterfølgende lavet en rammeafgørelse for euroen; nu bliver euroen jo indført, om ikke i Danmark, så i hvert fald i et stort antal europæiske lande, og det er klart, der også skal være beskyttelse omkring den.

Det, der er specielt her, er, at nu kan også juridiske personer fremover straffes for falskmøntneri, dokumentfalsk og bedrageri i den sammenhæng.

Med hensyn til overførelse af domfældte kan vi også støtte det. Det går på, at det i visse tilfælde kan ske uden samtykke fra den dømte.

Og med hensyn til fuldbyrdelse af straf: I de regler, der er mellem de nordiske lande, er der tale om, at man i visse tilfælde skal kunne varetægtsfængsle, selv om strafferammen ikke umiddelbart giver mulighed for det, og det kan vi også støtte.

Med hensyn til terrorbombninger og terrorisme kan vi også støtte bestemmelserne der, således at en stat ikke kan nægte udlevering udelukkende med den begrundelse, at der er tale om en politisk forbrydelse.

Som bekendt er loven om hæftestraf ophævet, og da det her er en række konsekvensændringer, kan vi også støtte det.

Med hensyn til loven om uberettiget brug af uniformer m.v., er der jo tale om en lov, som er meget, meget tæt på at være 200 år gammel – den er fra 1801 – og den foreslås ophævet. Så vidt jeg har kunnet læse mig til, kan den ikke have været håndhævet, for det går ud på, at klædedragter som af kongen er autoriseret til uniformer for civile og militære embedsmænd, ikke må bæres af uberettigede, og der må være mangel på karnevalsdeltager gennem de 200 år, der egentlig burde ifalde straf for at have været udsmykket med epauletter og lignende. Men den bliver nu afskaffet, og det er vi selvfølgelig enige i.